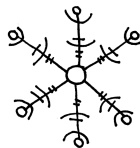

KRUHÁČ

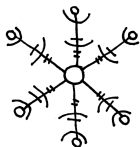
Prosinec 2011

OBSAH

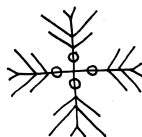
100 let českého skautingu..... 3

Jak oslavují skauti Blanensko... 3

Bizoni 5

Hukvaldský seminář a ples 6

Brno 7

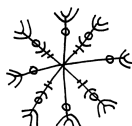
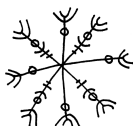
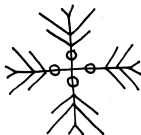
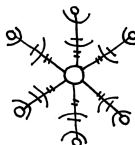
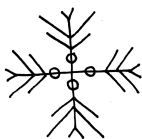
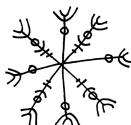
Kufr 8

Hon za Kujbabou 9

Betlémské světlo 9

Delfíni pomohou hojit rány 10

Akce..... 11

100 LET Českého skautingu

Ano, ano... Už je to přesně sto let, co Antonín Benjamín Svojsík přivedl z Anglie mezinárodní skautské hnutí i do naší České Republiky. Měli bychom si tedy tento rok připomenout, jak to všechno začalo. To bylo asi nějak tak...

V roce 1910 se totiž vůbec poprvé setkal se skautingem prostřednictvím svého staršího bratra Aloise a o prázdninách téhož roku se vydal do Anglie, aby zjistil co to vůbec skauting je. Po návratu se snažil přeložit Badenovu příručku *Scouting for Boys* ale uvědomil si, že Anglický skauting nejde tak přesně převést na české poměry. A tak po prázdninách v roce 1911 založil první skautský chlapecký oddíl a v roce 1912 se s ním také vydal na první tábor nedaleko hradu Lipnice. Téhož roku také vydal knihu *Základy Junáctví*.

JAK OSLAVUJÍ Skauti na Blanensku

Jak už jste jistě zaznamenali, letošní rok patří oslavám 100 let skautingu u nás. Nekoná se však žádná mega akce, jako Šátková metropole v Praze při oslavách 100 let vzniku celého skautského hnutí. Iniciativa

Vznikl tak oficiální spolek Junák – český skaut. V roce 1915 začal Svojsík vydávat časopis Junák a vznikla vůbec první dívčí skautská družina (Sasaneček) kterou vedla Vlasta Štěpánková (Koseová).

5. září roku 1938 Antonín Benjamín Svojsík zemřel a na hřbitov ho doprovodily tisíce junáků.

Český skauting si musel razit historií těžkou cestu. Třikrát se stal nepohodlným totalitním režimům a třikrát byl v českých zemích zrušen. Dnes už se však skauting dál rozvíjí a tento rok můžeme slavit 100 let českého skautingu!

www.strediskohrozen.cz

www.wikipedia.cz

Maruška (Čochtani)

je tentokrát přenechána jednotlivým jednotkám po celé ČR, aby se do oslav zapojili dle své libosti.

Já jsem měla možnost blíže zjistit,

>>>

jak se do oslav pustili skauti blanenského okresu. Celá velká sláva byla rozdělena do tří podprojektů. Vše začalo akcí s názvem „Skauti včera, dnes a zítra!“. Jednalo se o výstavu v městské galerii o historii a současnosti skautingu, zejména na Blanensku. Dále si v rámci akce „Skauti dětem“ připravili pro děti zábavný den plný různých her a zajímavých aktivit.

Já jsem měla možnost zúčastnit se jako host třetí části oslav, která se konala na domácím tábořišti blanenských – na Kozárově. Název „Zpátky do lesů“ byl odpovídající – i když už jsem předtím slyšela o proslaveném tábořišti v lese, nějak jsem si ho stále nedokázala představit. Po příjezdu na místo jsem však konečně pochopila – kuchyň a jídelna pod zalesněným svahem nad potokem, stožár na malé lesní mýtině, hangár na jediném volném místě a i stany, které se tentokrát nekonaly, stávají prý obvykle mezi stromy.

Organizátoři pojali celou akci jako jakousi odměnu pro činovníky, za jejich práci, kterou pro skaut dělají. Od nás, jako účastníků, se tedy nevyžadovala žádná přehnaná aktivita, spíš si nás hýčkali. Zájemci si mohli vyzkoušet aktivitky jako envikešky, šifry (opravdu hódně zapeklité), lanové překážky nebo zahrát některou z velice zajímavých stolních her.

Byly připraveny také tzv. pasivítky, u kterých se člověk nemusel vůbec namáhat – např. výborná čajovna s kavárnou. Vzhledem k převelice studenému a deštivému počasí se překvapivě stalo oblíbenou pasivítkou také sledování grilujícího se selete – to byla totiž nejlepší možnost, jak rozehrát zkrěhlé prsty - nad grilem.

Večerní táborák s kytarami a grilovaným vepříkem připomněl táborové večery (až na to prase, samozřejmě:-D). Je super, že si se skauty většinou máte o čem povídat, ať už se znáte nebo ne.

Takže to byl moc fajn víkend. Jediné, co nás trochu pozlobilo, bylo počasí. Ani déšť nás ale od táboráku nedokázal vyhnat. A že mi přes noc napršelo do bot? I to se stává:-D Aspoň mám o čem vyprávět...

Říjen byl nabitý zajímavými akcemi pro rovery a rangers i v našem okrese. Vever (ten byl tedy v Brně), Pa-prička, Kufr,... a co vy? Kde jste byli? Jestli nikde, máte co dohánět. Tak pokud už na to máte věk, doufám, že se potkáme na Hukvaldech;-)

Danča

•••

BIZONI

Po dlouhém hloubání dostala nová družinka skautů své jméno! Jedná se o Bizony.

Tito skauti k nám přišli ze Severní Ameriky. Největší kamarádi bývali s Indiány, poté ale přišel bílý muž a začal z našich Bizonů dělat párky a konzervy

(samozřejmě to, co je v nich, ne plechové obaly). To se Bizonům pochopitelně nelíbilo a rozhodli se odejít směrem pryč (kam taky jinam, že). Neměli žádné kapsy, a tak si do kožichu mohli zabalit tak leda sami sebe. Na žádné jídlo už jim místo nezbylo (ledaže by snědli sami sebe, ale na to moc chut neměli).

Odešli do Frýdku, kde se jich zželelo místním skautům. Po dlouhé cestě je vykrmili a přesvědčili, že místní způsob života je o dost praktičtější než ten Bizoní. Donutili je sundat kožich a místo chození po skupin-

kách po čtyřech je naučili chodit po jednom po dvou (jako že chodili po dvou, ale jenom po jednom – nechápeš?). Ujal se jich starý Medvěd Bob, co dělá gympl (je to hodně chytrý Medvěd) a každou středu s nimi procvičuje základy života jako člověk (sice se občas chovají jako Vepřý nebo jako opice, ale snaží se) - teď prý pracují na učivu Jak vykrást banku (sledujte příští Kruháč!). Tak snad se jim podaří být víc lidé než dobytek...

Takže kdybyste našli v klubovně svoje papuče rozžvýkané, už víte, kam se obrátit :-)

Poznámka: Vepřý je nová družinka u holek, ale o tom, z jakých zvířat pochází, až někdy příště.

Obrázek: www.clker.com

Matěj Vaněk (Skauti)

HUKVALDSKÝ Seminář a ples

Na vědomí se dává, že 4. - 6. listopadu proběhl Hukvaldský seminář! A kde to bylo? Nečekaně, v jedné vesničce jménem Hukvaldy, konkrétněji ve zdejší základní škole. A kdo tam byl? Všichni, co se chtěli něco zajímavého dozvědět a zároveň si zatančit.

Už během pátečního večera proběhlo několik přednášek a workshopů. Bohužel nebylo možné jít na všechny, ale ty, kterých jsem se účastnila, byly opravdu zajímavé. Tak třeba vyprávění o Africe od Točí, Gabči a Michala, kteří tam působili jako dobrovolníci, by mohlo být pojato depresivně, ale závěrečná vtipná vložka v podobě ukázky tamní mše, nebo návštěva ve školce tuto možnost zavrhla. Další aktivita, které jsem se ještě ten večer zúčastnila, bylo vyrábění bižuterie z korálků. Každý si vyrobil náramek a ti, kteří měli ještě čas, sílu a chuť si mohli vytvořit i náušnice. To už se ale den pomalu chýlil ke konci, proto jsme zazpívali večerku a většina šla spát.

Další den začal přednáškou o šikaně. Asi každý se při ní zamyslel nad tím, jaké by to bylo, kdyby právě on byl obětí šikany, či jestli někdo v jeho okolí, oddíle, nebo škole šikanován není. Mimo to jsme se také dozvědě-

li, co se proti ní dělá a co můžeme udělat my.

Následovala asi desetiminutová předstávka a po ní dvě hodiny plné Judaismu. Většina lidí si asi zapamatovala hlavně to, co musí dodržovat židé na Šábés (každá sobota-největší židovský svátek). Bylo zábavné poslouchat, jak židé nesmí nic vynášet z domovů, včetně klíčů, nedovoluje se jim rozsvěcet a zhasínat světla a proto musí před každou sobotou vyšroubovat žárovku z ledničky a aby si uvědomili, že je svatý den, dělají některé věci naopak, třeba si první nalijí vodu a až potom do ní nasypou kávu. Jsou to ale velice vynalézaví lidé a proto některé příkazy dokáží obejít, tak například aby neseděli celý večer potmě, můžou nějak nenápadně sdělit druhé osobě, že má rozsvítit, nesmí jí o to ale přímo požádat. Nebo obehnali město ostnatým drátem, což vzdáleně připomínalo dveře, a tedy z města se stala jedna velká místnost a oni mohli vynášet věci z domovů. Tyto podmínky však dodržují pouze ortodoxní židé. Po tomto následoval oběd a odpolední klid. Po něm se uskutečnila přednáška o vývoji architektury a o mediální gramotnosti.

Něco po osmé začal ples. Skauti a skautky tančili, bavili se a hltali doprovodný program - hru stínů. A potom se znovu tančilo, trsalo a bavilo. Kolem dvanácté proběhla soutěž o největšího jedlíka parků, kterou s přehledem vyhrál Dupa!

BRNO

Bylo léto, těsně před prázdninami. Na radě se jako obvykle sešlo spoustu lidí a právě tam nám Peťanka oznámila, že se bude na podzim konat akce-Brno, která jí měla dopomoci k získání vůdcovských zkoušek.

Prázdniny utekly jako voda a nadešel den D. Sraz byl naplánovaný a uskutečněný na podzim v pátek 15:15. Během dlouhé cesty jsme se při čtení časopisů typu BG vysmívali mladistvým slečnám, které se řídí články „Cool balící hlášky“ apod. Vlak uhněl krajinou, až dojel do stanice Brno hl. n.. Jelikož jsme netušili, kde se nachází tamní skautská klubovna, vyslali jsme posla, který měl za úkol zjistit místo stání skautské klubovny. Posel uspěl a my nastoupili na šalinu (tramvaj) směr Špilberk.

Po vystoupení z tramvaje jsme klubovnu úspěšně našli a vešli do promrzlé místnosti. Jediným neřešitelným problémem byl, že tam nebyla varná

Huráááá! Po čtvrté hodině ples skončil, a ještě ten den jsme odjeli domů. :)

Guli (Čochtani)

• • •

konvice. Přizpůsobivá Peťanka ten večer schroupala čínskou polívku na sucho. Peťka ani nestihla dojíst „polívku“ (poblivku) a už se k nám řítily skautky z Tábora. Jako obvykle proběhly seznamovací hry a ještě ten večer bylo zahájeno celovíkendové téma, ve kterém jsme měli zachránit náš hrad Špilberk. A potom už přišla na řadu jenom říše snů.

Další den nás probudily zvony tamního kostela, který jsme měli možnost vidět z okna klubovny. Po vydatné snídani jsme odešli na blízké hřiště zahrát moji neoblíbenou hru - měli jsme za úkol, co nejrychleji si zapamatovat a přeříkat básničky zaměřené na skautské zákony, principy atd.

Ještě před obědem jsme si zahráli pár sedících her. Následoval vydatný, křupavý oběd (čínská polévka) a po něm zasloužený odpolední klid. Abychom trochu poznali zdejší měs-

>>>

to, vyslali nás vedoucí „fotografovat“ zajímavosti a to tak, že jeden z nás měl zavázané oči a byl foťák, ten druhý ho vedl, a když mu něco připadalo zajímavé, tak mu šátek zvedl a tím vyfotografoval ono místo.

Jako vyvrcholení celovíkendového programu byla uskutečněna velká hra ve městě, při které jsme měli zjistit odpovědi na sérii otázek a splnit úkoly. Po splnění úkolů nás čekal u dveří klubovny dopis, ve kterém

KUFR

Akce začala v pátek. Sešlo se nás celkem dost. Užili jsme si spoustu legrace, a taky jsme se toho hodně nového dozvěděli.

Dozvěděli jsme se jak si získat autoritu, jak mít dobrý program, aby nebyl zbytečný, ale trochu poučný, k něčemu byl, a aby to děcka bavilo. A spoustu další pro nás rádce i podrádce velmi důležitých věcí. Zahráli jsme si i hru, která byla neplánovaná, aby se na ní ukázaly chyby a my věděli čeho se vyvarovat. Taky jsme hráli hru s ponožkami, samozřejmě vyhráli kluci. V neděli odpoledne nás rozdělili do 2 skupin a každá skupina

bylo napsáno, že hrad oblehli naši nepřátelé a my ho tedy musíme zachránit. Vydali jsme se do kopce směr Špilberk, tam byli nepřátelé chyceni a zajati a hrad byl tedy zachráněn, JUPÍ!!!

Další den jsme uklidili a odjeli, PÁ-PÁ!!!

By Tom s výpomocí Gulinečky (Vičata a Bludičky)

• • •

musela vymyslet program pro tu druhou skupinu. Zasmáli jsme se u toho všichni. :)

Byl to suprově prožitý víkend a nikdo z nás určitě nelituje, že nebyl někde jinde, ale právě ve Staříči a byl společně s námi všemi. V neděli, když jsme odjížděli domů, tak autobus vypověděl službu a my čekali na další autobus, až nás vysvobodí a dopraví domů. :)

Špagetka (Čochtani)

• • •

HON ZA KUJBABOU

Všechno začalo v pátek. Dorazily jsme na Guliho chatu a tam za námi přišel detektiv ze Scotland Yardu a oznámil nám, že se v okolních lesích pohybuje zločinec Kujbaba, který ničí celý les. Také nás požádal, abychom mu ho pomohli najít a zatknout. Podmínka však byla dána, že

musí Kujbabu najít do sobotního večera. Naštěstí nám nechal zvěd indicie místa, ve kterém Kujbaba přebývá. Za každou hru jsme získaly indicii, která nás posunula zase kousek blíž k lapení zločince. V sobotu večer nastal tento vrcholový okamžik. Zjistilo se, kde Kujbaba přebývá. Chytly jsme ho a dovedly na policii, kde se o něj už postarali.

Zlé jazyky tvrdí, že Kujbaba poté i s policistou utekl, ale to se **ROZHODNĚ MÝLÍ!!** :)

Petra (Bludičky)

BETLÉMSKÉ Světlo

Betlémské světlo je tradiční vánoční akce, při které se roznáší lidem plamínek zažehnutý v Betlémě jako poselství pokoje, radosti a míru. Tato akce vznikla v Rakousku v roce 1986, o rok později se jí ujali rakouští skauti a dnes už skauti světlo roznáší do celé Evropy.

Každý rok na konci listopadu skupina rakouských skautů odletí do Betléma a tam v jeskynní kapli, v níž se podle tradice narodil Ježíš Kristus, slavnostně zapálí lampu od věčného světla. Plamínek potom putuje do Vídně, kam se pro něj sjedou skauti ze všech koutů Evropy. Po České republice se pak světlo rozváží vla-

>>>

kem třetí adventní sobotu (letos 17. prosince).

Na Štědrý den skauti Betlémské světlo roznáší do kostelů, domovů důchodců, nemocnic a rozdávají i sousedům, přátelům, osamělým lidem ... Je to dobrá příležitost udělat druhým radost, ukázat jim, že nejsou ve světě sami.

Betlémské světlo připutuje také k nám a bude k dispozici ve frýdecké bazilice po mši na Štědrý den v 16 hodin.

Čerpáno

z

www.betlemskesvetlo.cz/

Matěj

DELFINI POMOHOU Hojit lidské rány

Delfíni, krásní a inteligentní mohou napovědět lidem i něco o tom, jak se lépe hojit. Zdá se, že jsou v tom o krok napřed před všemi savci. Biolog a imunolog Michael Zasloff zkoumal, jak se liší vývoj poškozené tkáně a zjizvitelných vjemů po zranění u lidí a delfínů v několika klíčových ukazatelích, včetně toho, jak se hojí a jaká je úroveň vnímané bolesti.

Delfínům se brzy po poranění kůže a tkáně, například po setkání se žraločím chrupem, zakryje rána podkožním tukem z okolí rány. Do 24 hodin pokryje poraněné místo granulát, první vrstva nové tkáně. Delfíni podle všech pozorování nemají tolik jizev a nezdá se, že by vnímali vysoké hladiny bolesti. Zmíněné poranění žraločími zuby u lidí hrozí celkovou sepsí, nikoliv však u delfínů, i když

rozhodně nedodrží klid na lůžku. Tajemství je skutečně kryto v podkožním tuku delfínů – obsahuje specifické chemické sloučeniny jako izovalerové kyseliny a organohalogeny. Ty mají nejen antimikrobiální vlastnosti a jejich studium by mohlo pomoci vývoji účinnějších léčebných preparátů v humánní medicíně.

Lucka

AKCE

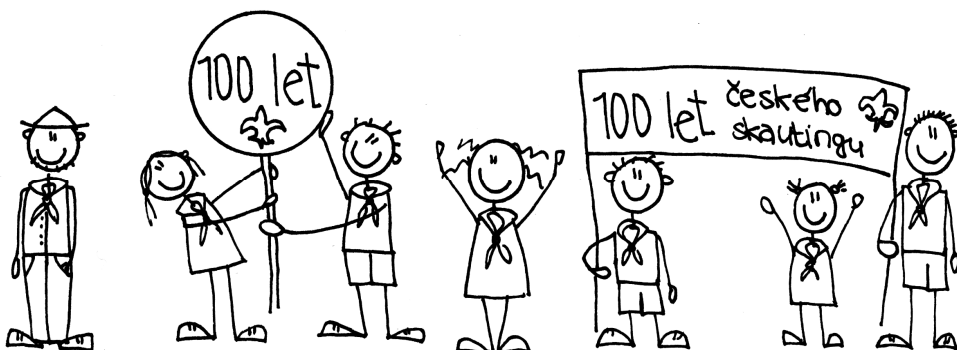

Už je za námi:

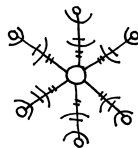
- 27.-30.říjen 2011-KUFR-víkendový kurz pro všechny rádce a podrádce střediska KRUH
- 4.-6.listopad 2011-Hukvaldský seminář
- 13.11. Filmový večer
- 19.11. 2011 Střediskové odpoledne
- 2.-4.12.2011 Mikulášský seminář v Praze

Čeká nás:

- 11.12. Střediskovka
- 11.12. Filmový večer
- 22.12 Hudební večer - 17-21hodin v klubovně, všechny hudební nástroje a roveři vítání
- 4.2. 2012 Střediskový ples v Lidovém domě
- 3.3.2012 Okresní akce pro Rovy a Rangers

KONEČNÍČEK

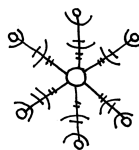

300 g hrachu, 200 g krup, 2 velké cibule, 3 lžíce sádla, 8 - 10 stroužků česneku, sůl, mletý pepř, 2 bobkové listy, 5 kuliček nového koření.

Hrách a kroupy den předem propláchneme a namočíme do studené vody, Druhý den podle potřeby dolijeme vodu a uvaříme doměkka. Hrách vařím společně s bobkovými listy a novým kořením. Po uvaření scedíme a smícháme (koření z hrachu vybereme). Osolíme, opepříme, vmícháme cibuli osmaženou na sádle a podle chuti přidáme rozmačkaný česnek.

KRUHAČ

Prosinec 2011, číslo 76

Vydává

Středisko Kruh Frýdek pro vnitřní potřebu svých členů

Web

frydek.skauting.cz
facebook.com/kruhfm

Na tomto čísle se podíleli:

Ema, Tkanička, Maruška, Tom, Guláš, Matěj Vaněk, Lucka, Petra, Danča, Špagetka, Matěj, Mlaskavý šoulet

Fotografie na obálce

Mlaskavý šoulet

Ilustrace

Ema

Sazba

Mlaskavý šoulet

Kontakty

Tkanička—uhalama@seznam.cz

Všechny vaše příspěvky budou vítány!

Příští uzávěrka 23. 12. 2011